

Universitätsbibliothek Paderborn

**Poemata Ferdinandi Episcopi Monasteriensis Et
Paderbornensis, S. R. I. Principis, Comitis Pyrmontani,
Liberi Baronis De Furstenberg**

Ferdinand <Paderborn, Bischof, II.>

Parisiis, 1684

Alexandro VII. Pont. Opt. Max. Ad Fabium Chisium Episcopum
Neritonensem, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-7748

ET PADERBORNENSIS POEMATA. 117

ALEXANDRO VII.

PONT. OPT. MAX.

Calendis Januariis An. M. DC. LXVI. felicitatem precatur.

CUR Musa longo desides silentio,
Aurata quondam docta fila tangere
Citharæ loquacis? quin Alexandro novis
Jani Calendis dona depromis nova.
Aut digna Majestate si tanta nequis
Afferre, vota nuncupans sollemnia
Pro re Latina, proque gente Chisia,
Quot vere flores educat Favonius,
Æstate aristas flava quot numerat Ceres,
Autumnus & quot pingit uvas purpura,
Frondes quot altis decutit silvis hyems,
Felicitatis tot precare Maximo
Donis refertos vehat Alejandro dies
NUMERIS HIC ANNUS ABSOLUTUS OMNIBUS.

AD

FABIUM CHISIUM
EPISCOPUM NERITONENSEM,

Innocentii X. Pont. Opt. Max. cum potestate Legati de latere Nuntium, & Pacis inter Europa Principes concilianda Mediatorem, Monasterii Vestphalorum, cum auctor illic per astatem ageret.
An. M. DC. XLVI.

FABI, sinistro jam nimium diu
Depræliantum numine Principum
Delecte pacator, suumque
Orbis in exitium ruentis

¹ Omnes literæ numeralès, quotquot sunt in Alphabeto Latino, ordine in his
M. DC. LXVI. exhibentur.

118 FERDINANDI EPISCOPI MONASTER.

Spes fida, nec non Palladis, ac novem
Decus Sororum, perge tuis, precor,
Suadere Musis, aureamque
Exilio revocare Pacem.

Gaudent amoris foedere mutui
Pax & Camenæ. Tuta placet quies

Utrisque, nullo classicorum

Rupta sono, tonitruque belli;

Et quæ sacrarum Cecropis arcium

Regina claris præsidet artibus,

Utrumque communes olivæ

Vendicat ingeniosa Pallas

Cum Pace ramos. Tam bene convenit

Cum Pace doctis Vatibus, & Tibi,

Quem prima fulgentis metalli

Secla jubet renovare Pacis

COLUMBA miti germine Palladis;

Quem signa QUERCUS inclyta CHISIAE

Ramis decussatim ligatis

Vincla monent reparare Pacis.

Quin ergo nostris finibus ad Getas

Martem repellis: nam Deus omnibus

In nos obarmavit nocendi

Artibus, insidiisque Martem,

Lethumque, & atris Esuriem genis,

Et pone scissis Tisiphonem comis

Subire jussit, cladibusque

Innumeris cumulare clades.

I Insigne domus Pamphilie, ex qua ortus Innocentius X.

Non ante Virtus oppida, non agros
Cornu reviset Copia divite,
Non ante Strages, & Malorum
Mille procul fugient catervæ.
Quis pace gaudet sanguine civium?
Quis pace luget militiæ gravis
Tributa? vicorumque mœstis
Funeribus, viduisque campis
Illacrimatur? nec potius mero,
Cantuque curas & fide Teia
Sub hospitali fallit umbra,
Qua vitreæ fuga ludit undæ,
Aut qua jocosis lene Favoniis
Impulsa quercus garrula proximam
Quercum salutat, sub virenti
Tristitiam tumulat sepulchro?
Tunc læta culmis arva feracibus
Stipata rumpunt horrea frugibus,
Nostraque mercator Batavus
Messe suas onerat carinas.
Tunc uva certat plurima purpuræ,
Pomisque vinditus tempora mitibus
Autumnus ad plenum beatas
Fundit opes avidis colonis.